

Me

Me đi ngày chụm năm xôi
Mà con vẫn tưởng như là hôm qua
Trẻ con anh mẹ chưa nhòa

Lông con tình mẹ bao la vẫn đây

Mẹ từ cái học lên mây

Con thường nhớ mẹ từ ngày mẹ đi

Và con tiếc quá quãng đời

Thiếu con còn mẹ đất trời hương hoa

Ấm êm ngày ngọc tháng ngà

Trong vòng tay mẹ đời là thân爹

Thế mà giữa thuở xuân hier

Đau thương khải táng ai viên đầu xanh

Mẹ đi mất mẹ con thành mồ côi

Mẹ đi dù sạch nợ đời

Bố con ở ~~giữa~~ lại giữa đời bố vô

Đấy giờ cho đến bao giờ

Làm sao gặp lại tuổi thơ bên người

Giờ con ngậm đắng mẹ đi

Làm con mắt mẹ đời đời còn chi

Mẹ đi yên phận mẹ đi

- Để con khao khát những gì ngày xưa

Ngọt ngày thường như ngàn ngọt

Đời con đau ngàn, hương hồ đắng cay

Xô con vầu đau tương rầu

Lĩa quê vô từ tan lầy nỗi đời

- Đời con liến sạo ra khờ

Thường đau nhớ mẹ khờ đời bố vô

Mẹ đi nhớ mẹ lâu đời

Không thường xuất cả cuộc đời thế này.

Không Đức Nguyễn